

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Pražská taneční konzervatoř a střední odborná škola, s.r.o.**, se sídlem Laudova 1024/10, Praha 6, zast. JUDr. Pavlem Novákem, advokátem, se sídlem Bohuslava Martinů 1051/2, Praha 4, adresa pro doručování: V Holešovičkách 1579/24, Praha 8, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, zast. Mgr. Jakubem Kotrbou, advokátem, se sídlem Těšnov 1059/1, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 A 130/2014 – 57,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podanou dne 11. 8. 2014 žalobkyně navrhla, aby soud vyslovil nezákonnost postupu spočívajícího v tom, že žalovaný odmítá se žalobkyní uzavřít smlouvu o zvýšení dotace na školní rok 2014/2015 podle § 5 zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 A 130/2014 – 57, žalobu odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení; současně rozhodl o vrácení soudního poplatku zaplaceného za žalobu. V odůvodnění dospěl k závěru, že žaloba byla podána opožděně, neboť žalobkyni byl již dne 4. 3. 2014 doručen dopis, kterým byla informována, že s ní žalovaný nehodlá uzavřít smlouvu o zvýšení dotace; zákonná lhůta k uzavření smlouvy navíc vypršela dne 31. 3. 2014, a tak nejpozději od 1. 4. 2014 bylo zjevné, že k uzavření smlouvy nedojde. Pokud byla žaloba podána teprve dne 11. 8. 2014, jednalo se o žalobu opožděnou.

[3] Proti usnesení Městského soudu v Praze se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) bránila kasační stížností ze dne 2. 12. 2014.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 12. 2014, č. j. 4 As 238/2014 – 11, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 Sazebníku poplatků [příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)] činí 5.000 Kč, a dále aby ve lhůtě 1 měsíce doplnila kasační stížnost o údaje, co navrhuje, tj. jakého rozhodnutí se domáhá, a dále o vymezení důvodů, pro které usnesení napadá. Současně ji poučil, že nebude-li poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Na usnesení stěžovatelka žádným způsobem nereagovala.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci byly naplněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon,“ přičemž poznámka pod čarou odkazuje například na zákon o soudních poplatcích. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně užít i pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích „jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.“ Podle § 9 odst. 1 téhož zákona „nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“

[8] V projednávané věci nebyl poplatek za kasační stížnost zaplacen současně s jejím podáním, přičemž usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2014 byla stěžovatelka vyzvána k jeho zaplacení ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení a současně poučena, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o její kasační stížnosti zastaví. Usnesení bylo doručováno do datové schránky zástupce stěžovatelky JUDr. Pavla Nováka, advokáta. Z potvrzení o doručení do datové schránky, vztahujícího se k doručování usnesení a k němu ve spise připojené, se podává, že toto bylo stěžovatelce doručeno přihlášením zástupce do datové schránky dne 5. 12. 2014.

[9] Lhůta k zaplacení soudního poplatku proto počala běžet dne 6. 12. 2014 a marně uplynula v pátek dne 12. 12. 2014, a to v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož „lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“ Soudní poplatek však stěžovatelkou nebyl v určené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatelka na výzvu k jeho zaplacení žádným způsobem nereagovala.

[10] Vzhledem k tomu, že poplatek za kasační stížnost nebyl žalobkyní jako stěžovatelkou v soudem stanovené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatelka byla poučena o následcích takového jednání, Nejvyšší správní soud řízení o její kasační stížnosti v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích výrokem I. zastavil.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu